

Magnificat

K sviatku Návštevy Panny Márie, 2. júla

Panna Mária nebola pripravená na takéto uvítanie, na zjavenie svojho tajomstva. A keď ju Alžbeta pozdravila ako Matku svojho Pána, z jej srdca a pier vychádza chválospev - Magnificat.

Mária dokáže od všetkého a so všetkým vzlietnuť k Bohu, všade a za všetko velebit' Boha. Oslava Boha - to je niečo krásneho a to najdrahšie - je to cieľ nášho života. Od všetkého a zo všetkého aspoň kvietok odtrhnúť, so všetkým dokázať ísť k Bohu, zo všetkého vyvolať Božiu oslavu. Magnificat je bohatší než Fiat. Fiat je prijatie, splnenie toho, čo Boh žiada. Magnificat je prejav oslavy Boha za všetko, čo Boh dáva, berie, dopúšťa, je aktívnym prejavom radosti, ktorým sa pripájame k Božej vôli s obdivom, celou svojou bytosťou. Vážme si tejto iskričky "Magnificat" a aspoň to slovíčko vyvolajme z každej situácie radostnej i bolestnej, z každej skúšky, Božieho dopustenia.

Dokážme touto oslavou Boha ako Panna Mária posväcovať každé miesto, kde sme, kde pracujeme, kde sa zdržujeme: doma, na cestách, v obchode, vo vlaku, v aute, v reštaurácii, v čakárni, v nemocnici, v divadle - všade. To poteší Božské Srdce i Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, to oslávi Boha a bude prospešné pre celý svet. Nech nás táto myšlienka sprevádza týmito prázdninovými dňami a pomôže ich čo najkrajšie prežiť.

(Porovnaj dr. Josef Hlouch, Minutěnka 1971)

Josef Kolpák
 duchovný otec

Poslanie sv. Cyrila a Metoda

Územie Veľkej Moravy malo veľký význam. Známe sú kniežatá: Mojmír, Rastislav, Svätopluk, ale hlavne naši vzácní slovanskí vierozvestcovia sv. Cyril a Metod, ktorí ako prví začali hlásať Božie slovo v reči našich predkov.

Na Veľkú Moravu prišli na žiadosť kniežaťa Rastislava. Byzantský cisár Michal III. žiadosti vyhovel. Za učiteľa moravským Slovanom vybral mysliteľa, filozofa, teológa, pedagóga, diplomata - Konštantína Filozofa zo Solúna. Za pomocníkov si vybral brata Metoda a istý počet svojich žiakov. Príchod dvoch slovanských vierozvestcov vyvolal veľké nadšenie u ľudí. Sloviansky ľud v Cyrilovi a Metodovi našiel šľachetných duchovných otcov.

Pred príchodom zostavili slovienské písmo, preložili Sväté Písmo a ostatné liturgické knihy. Svätý Konštantín neskôr vstúpil v Ríme do gréckeho kláštora a prijal meno Cyril. Pápež Hadrián

II. vysvätil sv. Metoda za biskupa a vymenoval ho za panónskeho a moravského arcibiskupa.

Svätí bratia priniesli na Veľkú Moravu i vzácne relikvie mučenika pápeža Klimenta. Cieľom sv. Cyrila a Metoda bolo vychovať predovšetkým kňazov, ktorí sa mali rozísť medzi ľud. Každý jeden človek mohol byť pokrstený len osobne, pričom musel zmeniť zmysľovanie a dať sa preniknúť vierou a Božou láskou.

Katarína

Apoštolát modlitby na mesiac júl:

- Všeobecný: Aby sa rodiny dali viesť Duchom pokoja a vernosti.
- Misijný: Aby kresťanskí pastieri a veriaci v Číne vydávali svedectvo jednoty vo viere i v cirkevnom spoločenstve.
- Úmysel KBS: Duchu Svätý, daj nám dar bázne pred Bohom, aby sme s úctou prijímali tvoju pomoc na našej životnej púti.
- Za duchovné povolania: Srdce Ježišovo, daj našim biskupom stále viac svetla, odvahy a apoštolskej horlivosti.

31. júl - Sv. Ignác Loyolský

Sv. Ignác pochádza z poprednej baskitskej rodiny. Narodil sa r. 1491 a bol najmladším z dvanástich alebo trinástich detí loyolskej rodiny. Už v detstve ho nadchýňalo vojenské hrdinstvo a otec splnil jeho túžby, keď mu zabezpečil miesto v paláci istého vzdialeného príbuzného. Tam dospievajúci Ignác dostal dvornú a rytiersku výchovu. Neskôr sa dostáva do služieb navarského miestokráľa. Práve tu nastáva medzník medzi dvoma odlišnými etapami Ignáčovho života. Išlo o bitku pri meste Pamplona v r. 1521, kde bol Ignác ranený guľou z kanóna do pravej nohy. Počas liečenia a rekonvalescencie sa mu dostali do rúk dve knihy: „Život Krista" a životopisy svätých „Legenda aurea". Pri čítaní týchto kníh sa mu vracali myšlienky na predošlý rytiersky život, no postupne začal vidieť nový ideál: vykonávať v Božej službe také veľké a ťažké veci, ako vykonali sv. Dominik, sv. František a iní svätí. Po vykonaní púte na Montserrat strávil jedenásť mesiacov v Manrese, kde sa modlieval a robil pokánie. Ignáčove poznatky z tejto „školy" sa stali základom známych „duchovných cvičení". Keďže služba Bohu si

(pokračovanie na strane 2.)

Z obsahu:

Čo nás trápi	str. 2
Zvončín - kostol	str. 3
Shoah - pamätáme	str. 4
Pre deti a mladých	str. 5
Mesiac vo farnosti	str. 6
Knihy na prázdniny a dovolenku	str. 6

Deň detskej radosti očami starostky obce.

Dňa 6. júna 1998 Obecný úrad Suchá nad Parnou, redakčná rada Duchovných ozvien a TJ Vinohradník Suchá nad Parnou zrealizovali „Deň detskej radosti.“ Bol venovaný všetkým deťom našej i okolitých obcí. Podujatia venované deťom sa uskutočňujú priebežne počas roka. 1. jún je Medzinárodným dňom detí. Tohtoročný MDD sme oslávili naraz, všetci tí, ktorí si chceli tento sviatok pripomenúť a s našimi najmenšími ho osláviť. Už spomínaní organizátori podporili myšlienku spoločnej akcie. V týždni, kedy prípravy vrcholili, rozšírili rady organizátorov i členovia Dobrovoľného požiarného zboru v Suhej nad Parnou, ktorí prišli s myšlienkou zoznámiť naše

deťúrence s požiarnickou technikou. Táto pomoc bola veľmi vítaná. Nielenže boli deti účastné na samotnej ukážke, ale vodou boli zavlažené i stromčeky a tráva za kultúrnym domom. O dobrej a vydatenej akcii za všetky deti hovorili ich veselé rozžiarené očká. Toto podujatie bolo ukončené táborovým ohňom i opekaním, čo k tomu neoddeliteľne patrí.

Pri tejto príležitosti však chcem poukázať na zmysel spoločného úsilia. Spojením síl všetkých, ktorí pripravujú podujatie obetavo, nezištne a s láskou pre druhých, našlo veľkú odozvu u tých, ktorým bolo venované. Touto cestou chcem všetkým ešte raz poďakovať za prácu, ktorú odvedli pri príprave a realizácii „Dňa detskej radosti“ a vysloviť presvedčenie, že spoločným úsilím v obci dokážeme prekonať i náročné problémy, ktoré nám každodenný život prináša.

Damiela Balážová

ČO NÁS TRÁPI

Cintorín

Vážení spoluobčania, návštevníci cintorína!

Obraciam sa na Vás i touto cestou s výzvou na slušné správanie na miestach posledného odpočinku a chránenia cudzieho majetku.

S poľutovaním konštatujem, že vandalizmus a krádeže na cintoríne neobchádzajú ani našu obec. V týchto dňoch sme boli svedkami zámerného poškodenia pomníkov i krádeže kvetov z hrobov. Cintorín je miestom posledného odpočinku našich blízkych, so stratou ktorých sa len veľmi ťažko vyrovnávame. Doprajme svojim slušným správaním uchovať toto miesto dôstojným, nezraňujme tých, ktorí sa o hroby starajú poškodovaním pomníkov a krádežou kvetov. Prijmite túto moju výzvu ako predstaviteľky obce, ktorej na tom záleží. Verím, že ma pochopíte a nebudete ani nevšímaví ku skutočnosti, že k takémuto niečomu dôjde a vy nezareagujete.

Daniela Balážová
starostka obce

A čo na to hovoria účastníci Dňa detskej radosti?

V sobotu 6. júna pre nás deti pripravili Duchovné ozveny, Obecný úrad a Telovýchovná jednota zaujímavý deň. Všetky deti sa zapájali do rôznych hier. Súťažili, kto prvý vopchá ceruzu uviazanú okolo pása do fľaše, kto nakreslí najkrajší obrázok alebo si hádzali balóny naplnené vodou.

Každý, kto sa zapojil do súťaží dostal lízatko. Mne sa najviac páčilo hádzanie balónmi. Po hrách bola diskotéka, na ktorej všetci tancovali. Po nej sme všetci vybláznení išli k táboráku. Domov sme išli až po deviatej hodine. Veľmi sa mi tento deň páčil a budem naňho ešte dlho spomínať.

Andrejka Purgyiová
5. ročník

Bol krásny snečný deň. Súťažili sme v kreslení, vsúvali sme ceruzku do fľašky, hádzali balónikmi naplnenými vodou. Najviac sa mi páčilo hádzanie s balónom. Za odmenu sme dostávali lízatka. Bola som tam s bratrancami a malou sestričkou. Súťaže sa mi veľmi páčili. Bol to krásny deň. Bolo to prekvapenie pre mňa. Potom prišli požiarnici a všetci sme striekali s hadicami

A nasleduje diskotéka. Hrali krásne piesne a vyhadzovali medzi nás lízatka, dostali sme zadarmo kofolu. Diskotéka trvala do 20.00 hod., potom bol táborák, opekali sme. Domov sme išli až po 22.00 hod.

Janka Babišová
3.ročník

31. júl - Sv. Ignác Loyolský

(pokračovanie zo strany 1.)

vyžaduje taktiež vedomosti a osvojenie si poznatkov, Ignác začína ako 33-ročný študovať. Najprv to bola latinčina v Barcelone. Potom nasledovali štúdiá filozofie a teológie v Paríži. Tam sa stretla aj skupina prvých spoločníkov, ktorí 15. augusta 1534 zložili na Montmatri sľub, že budú žiť v chudobe a čistote a že budú slúžiť duším vo Svätej zemi; keby tam nemohli ísť, dajú sa k dispozícii pápežovi. Napokon 27. septembra 1540 pápež Pavol III. bulou „Regimini militantis Ecclesiae“ schválil novú rehoľnú spoločnosť s menom Spoločnosť Ježišova. Nová rehoľa zohrala dôležitú úlohu pri vnútornej obnove Cirkvi, ale osobitne vynikla v boji proti šíriacim sa bludom, ktoré práve v šestnástom storočí naberali „plné obrátky“.

Sv. Ignác Loyolský zomrel takmer nebadane 31. júla 1556 ráno. Vtedy mal ním založený rád už 1000 členov, ktorí pracovali v 13 rehoľných provinciách.

Svätým Ignáčom založená Spoločnosť Ježišova znamenala veľa pre cirkevné a kultúrne dejiny Slovenska. V náboženských búrkach 17. a 18. storočia sa jezuiti vo veľkom rozsahu zaslúžili o obnovu cirkevného života na Slovensku. Pôsobili ako kazatelia, ľudoví misionári, vychovávateľia mládeže, gymnaziálni a univerzitní profesori, ba i vedci svetového mena (napr. astronóm Maximilián Hell). Vybudovali vyspelé školstvo. Okrem pätnástich stredných škôl založili a viedli univerzitu v Trnave a Košiciach.

Podľa knihy *Blízki Bohu i Ľud'om* pripravil Jozef Čirč SJ

Lebo si môj ...

Túto báseň ako modlitbu
chcem písať pre Teba,
bo cítim lásku od Teba
a viac mi netreba ...

Lebo si môj Otec:

- daj mi hojnosť pokory,
keď svet o mne dobre hovorí,
lebo si môj ...
- daj mi silne plesáť,
keď ma budú kríže nútiť klesáť,
lebo si môj ...
- daj mi dar vytrvalosti,
keď doľahne na mňa únava a zloba
temnosti,
lebo si môj ...
- daj mi pocítiť blízkosť, že nie si v diali,
keď som skúšaný a pokušenie sa na mňa
valí,
lebo si môj ...
- daj mi pieseň chvály,
keď budem vidieť ležať Syna Tvojho na
oltári,
lebo si môj ...
- daj, by som Ťa chválil za to, že vystieraš ku
mne lásky ruky,
keď zovrú ma nejedny života muky,
lebo si môj Otec
a ja som tvoj syn.
Pretože si Otec môj,
všetky rany mojej duše zhoj.
A vždy, ak zavoláš ma po mene
duša moja nech na lásku Teba si spomenie.
(Ing. Peter Chmela, evanjelizačná skupina
„AGAPE“, Trnava)

Sviatok svätého Joachima a svätej Anny

Dňa 26. júla slávime vo Zvončine sviatok Posvätenia chrámu - hody. Naši predkovia zasvätili kostolík v roku 1794 sv. Joachimovi a sv. Anne - rodičom Panny Márie.

Anna (omilostená) pochádzala z pokolenia Léviho. Manžel Joachim bol z rodu Dávida a pokolenia Júda. Manželia žili bohoboje, zachovávali príkazy Pánove. Trápila ich len jedna bolesť - nemali deti! U židov sa to považovalo za trest. Modlili sa preto a vrúcne prosili Najvyššieho, aby ich manželstvo bolo plodné. Anna a Joachim boli už v pokročilejšom veku, keď sa im narodila dcéra Mária. Vieme si predstaviť s akou nežnosťou a láskou matky sa Anna venovala malej Márii a s akou vďačnosťou sa s Joachimom vinula k Bohu, ktorý ich vyslyšal.

Po troch rokoch zaviedli Máriu do jeruzalemského chrámu, či chrámového internátu, aby sa učila slúžiť Bohu a zdokonaľovala v nábožnom živote (Sviatok Obetovania Panny Márie 21.11).

O ďalších osudoch sa správy rozchádzajú. Joachim pravdepodobne zomrel asi štyri roky po narodení Márie. Anna podľa správ mala žiť až do zasnúbenia sa Panny Márie s Jozefom.

Rodičia Panny Márie sú veľkým vzorom pre rodičov v dvoch smeroch:

1. Vedieť prosieť o sväté deti

2. Vedieť sa zriecť aj najmilších detí, keď ich volá Boh.

V druhom prípade byť natoľko veľkodušným, že svojim deťom sami pripravujeme pôdu pre Božie úlohy.

Sv. Don Bosco povedal: „V rodine, kde dieťa obetujú pre kráľovstvo Božie, vyprázdnené miesto vyplní Ježiš Kristus“.

Matka Anna - Omilostená to tiež vedela. Obetovaním dcéry Márie priviedla Ježiša Krista do rodiny oveľa väčšej - do rodiny celého ľudstva.

Blažená matka Anna, blažený otec Joachim! Orodujte za našich rodičov, aby mali viac pochopenia pre príchod Ježiša Krista do našich rodín.

(Podľa Celý rok so svätými, Úcta k svätej Anne a Rok so svätými)

Sv. Anna: patrónka Florencie, Innsbrucku a Neapola, za šťastný sobáš, za požehnanie detí, za šťastný pôrod, matiek, vdov, gazdiniiek, robotníčok, domáciich zamestnancov, baníkov, tkáčov, sústružníkov, umeleckých truhlárov, mlynárov, krajčírov, krajkárov, čaľadníkov, za dážd, proti búrke, za znovuoobjavenie stratených predmetov.

Sv. Joachim: patrón manželských párov, truhlárov a obchodníkov s plátnom.

Modlitba k sv. Anne

So srdcom plným úprimnej úcty skláňam sa pred tebou, slávna svätá Anna. Teba si Boh vyvolil a obľúbil, a pre svoje mimoriadne cnosti stala si sa hodná výsostnej božej milosti, porodiť Pokladničku všetkých milostí, požehnanú medzi ženami, matku vteleného Slova, presvätú Pannu Máriu. Pre túto vysokú priazeň započítaj ma láskavo, ľúbostivá svätá Anna, medzi svojich opravdivých ctiteľov. Tvojím ctiteľom chcem byť teraz a ním chcem byť po celý svoj život. Obklop ma mocnou ochranou a vypros mi u Boha milosť nasledovať ťa v cnostiach, ktoré boli krásou a ozdobou tvojho života. Daj mi spoznať moje hriechy a oplakávať ich horkými slzami. Vypros mi naozaj živú lásku k Ježišovi a Márii, a verné a stále plnenie mojich povinností. Zachráň ma v živote o každého nebezpečenstva a buď ori mne v hodine smrti, aby som prišiel do neba a tam s tebou, prešťastná matka, svätá Anna, chválil Slovo Božie, ktoré sa stalo človekom v živote tvojej prečistej dcéry, Panny Márie. Amen.

(S cirkevným schválením)

Zvončín - niekoľko dát ku kostolu

Podľa záznamov vo farskom archíve.

Kostol je dom Boží a všetkého Božieho ľudu. Je to miesto, kde osobitnú úctu a prednosť má Boh. Prichádzame k nemu z našich domovov, obraciame sa k nemu s prosbami, nádejami, ale predovšetkým ústrednou osobou je on sám. Blíži sa leto. V júli slávime hody vo Zvončine kde 26. júla osobitne spomíname sv. Joachima a Annu, rodičov Panny Márie. Je zaujímavé nájsť zopár dát, ktoré sa viažu vo farských archívoch ku kostolu vo Zvončine.

Podľa niektorých záznamov už v prvej polovici 18. Storočia bola vo Zvončine menšia zvonička. V roku 1782 dal roľník Adam Heriban postaviť väčšiu murovanú zvonicu, ktorú požehnal suchovský farár Ladislav Ribonič (1772-1791).

Kostol ku cti svätej Anny, matky Panny Márie, bol stavebne ukončený v roku 1794. Na stavbu kostola najviac peňazí venoval už skôr spomínaný Adam Heriban. Materiálnu pomoc poskytla aj grófka Gabriela, vdova Jána Pálffyho. Kostol bol benedikovaný 8. Júla 1794 dekanom a farárom brestovanským

Martinom Paľovičom. Toto bolo ešte za čias miestneho suchovského farára Pavla Istvánfiho (1791-1794). Slávnostná svätá omša na deň patrónky kostola - 27. Júla 1794 - bola už slúžená novým farárom Jánom Albrechtom (1794-1829).

12. októbra 1794 grófka Gabriela vydala listinu o patronáte kostola - prevzala patrónat.

20. novembra 1798 bola ukončená výmalba kostola. Súčasne bol zhotovený rám na oltárny obraz sv. Anny, jeho upevnenie, o čom je vo farskom archíve tento záznam: "Malarowy Trnawskemu od Maluwany Obrazu S. Ani podle quitantie zaplatil fl. 11. Tak tež Rezbarowi Čsastowskemu od Rama takoweho Obrazu 9 a 1/2 fl. Zamečsniowoy 4 a 1/2, Podobne Kowačsowoy Obrazu od pripraveny teho Obrazu 0,80."

V roku 1875 boli urobené niektoré opravy na kostole. V roku 1886 bol namontovaný nový organ. V roku 1894 oprava kostola zvonku. V roku 1921 opravy na kostole zvonku (1814 Kčs). V roku 1922 oprava

okien kostola (130 Kčs), atď. K výmalbe kostola došlo v roku 1963. V roku 1968 bola opravená kostolná strecha a v roku 1979 boli dané do kostola nové lavice.

11.-14. januára 1987 vznikol od sviečky požiar, ktorý poškodil oltár, oltárne plachty, koberec. V nasledujúcom roku bola prevedená rekonštrukcia elektrického vedenia a Ústredie umeleckých remesiel z Bratislavy previedlo opravu oltára. Vtedy bola urobená aj obnova (očistenie) stĺpov, ktoré nesú chór. Ďalšie opravy boli urobené na veži kostola, bol daný nový kríž.

Treba s úctou spomenúť zásluhy nebohého pána farára Dr. Martina Ondroša, ktorý sa s veľkou láskou venoval aj zvončianskym veriaciim. Po nastúpení terajšieho farára vdp. Jozefa Kolpáka previedli sa mnohé ďalšie práce v celej suchovskej farnosti, pričom sa nezabudlo ani na filiálny kostol vo Zvončine.

(Spracované podľa PhDr. h. c. Hadriana Radvaniho, Trnavy)

Pamätáme - zamyslenie sa nad Shoah 1.

Dokument Vatikánu k tragédii Židovského národa počas 2. svetovej vojny.

I. Tragédia Shoah a povinnosť pripamätávať si ju

Koniec 20. Storočia sa rýchlo blíži a hlásia sa zore nového kresťanského tisícročia. Dvetisíc rokov od narodenia Ježiša Krista burcuje všetkých kresťanov, no v skutočnosti vyzýva i každého muža a ženu, aby sa v toku dejín snažili objaviť znamenia pôsobenia Božej prozreteľnosti, ale aj spôsoby, akými bol Stvoriteľov obraz v človekovi narušený a znetvorený.

Táto úvaha si všima jeden zo základných úsekov. Kde si katolíci môžu vziať k srdcu výzvu, ktorou sa na nich obracia Ján Pavol II. vo svojom apoštolskom liste *Tertio Millenio Adveniente*: "Je teda správne, že čím viac sa blíži koniec druhého tisícročia existencie kresťanstva, s tým živším uvedomením Cirkev berie na seba viny svojich detí; pamätajú pritom na všetky okolnosti, za akých sa v priebehu dejín vzdialili od Kristovho ducha i Jeho evanjelia a namiesto svedectva života, inšpirovaného hodnotami viery, poskytovali svetu pohľad na spôsoby myslenia a konania, ktoré boli vlastne prejavmi záporného svedectva a pohoršenia." (1)

Toto storočie sa stalo svedkom nevýslovnej tragédie, na ktorú sa nesmie nikdy zabudnúť, totiž na zámer nacistického režimu zničiť židovský národ postupným zabíjaním miliónov Židov. Muži a ženy, starí a mladá, deti a nemluvniatka, boli prenasledovaní a deportovaní. Niektorých zabili hneď, iných ponižovali, zle s nimi zaobchádzali, mučili ich a pozbavili všetkej ľudskej dôstojnosti a nakoniec zabili. Veľmi málo z tých, čo boli internovaní v koncentračných táboroch, prežilo a tých, čo zostali, terorizovali po celý život. Taká bola Shoah, jedna z najväčších drám v dejinách tohto storočia, skutočnosť, ktorá sa nás týka aj dnes.

Keď sa táto strašná genocída začala nemilosrdne páchať, nechceli tomu uveriť nielen predstavitelia štátov, ba ani samotné židovské spoločenstvá; lenže voči nej nesmie nikto zostať ľahostajný, tobôž Cirkev, keďže je vzhľadom na duchovné príbuzenstvo so židovským národom veľmi úzko spojená, ale aj vzhľadom na pretrvávajúce spomienky na nespravodlivosti minulosti. Vzťah Cirkvi k židovskému národu je iný ako vzťah k ostatným náboženstvám (2). Nejde tu iba o vracanie sa do minulosti. Práve spoločná budúcnosť židov a kresťanov si vyžaduje, aby sme si ju pripomínali, lebo "bez pamäti niet budúcnosti" (3). Veď samotné dejiny sú memoria futuri (pamäťou vystupujúcou v budúcnosti).

Keď sa touto úvahou obraciame na svojich bratov a sestry v Katolíckej cirkvi, roztrúsených po svete, žiadame od všetkých kresťanov, aby spolu s nami uvažovali o tejto pohrome, ktorá postihla židovský národ, ale aj o mravnom imperatíve, že egoizmus a nenávisť sa už nikdy nesmú rozrásť do tej miery, aby rozosievali utrpenie a smrť (4). Osobitne žiadame našich židovských priateľov "ktorých krutý osud sa stal symbolom toho, akéj zvrátenosti je schopný človek, keď sa postaví proti Bohu" (5), žeby si naladili srdcia vypočuť nás.

II. Čo si máme pripamätávať

Pri vydávaní svojho osobitného svedectva Svätému Izraela a posvätej Torah si židovský národ veľa vytrpel v mnohých dobách a na mnohých miestach. No Shoah bola iste najhorším utrpením zo všetkých. Neľudskosť, akou boli Židia v tomto storočí prenasledovaní a hromadne vyvražďovaní, presahuje schopnosť slov vyjadriť to. A to všetko sa na nich páchalo len z toho jediného dôvodu, že boli Židmi.

Už sama táto nesmierna veľkosť zločinu vyvoláva mnohé otázky. Historici, sociológovia, filozofi, politici, psychológovia a teológovia sa snažia spoznať čo najviac o tejto skutočnosti a o príčinách samotnej Shoah. Treba urobiť ešte veľa odborných štúdií. No podobná udalosť sa nedá úplne posúdiť iba bežnými kritériami historického skúmania. Ona si vyžaduje "morálnu a náboženskú pamäť", najmä medzi kresťanmi, a veľmi vážne zamyslenie sa nad príčinami, ktoré ju vyvolali. Skutočnosť, že Shoah sa udiala v Európe, t.j. v krajinách s dlhou kresťanskou civilizáciou, kladie otázku o vzťahu medzi nacistickým prenasledovaním a postojmi kresťanov voči židom počas storočí.

III. Vzťahy medzi kresťanmi a židmi

Dejiny vzťahov medzi kresťanmi a židmi sú trýznivými dejinami. Priznáva to Ján Pavol II. vo svojich opakovaných výzvach katolíkom, aby sa zamýšľali nad postojom k židovskému národu (6). Skutočnosť je taká, že bilancia týchto vzťahov za tieto dve tisícročia je skôr negatívna (7).

Na úsvite kresťanstva, po Ježišovom ukrižovaní, vznikli rozpory medzi

prvotnou Cirkvou a židovskými predstaviteľmi spolu s židovským národom, lebo tí sa pre poslušnosť Zákona veľa ráz násilne postavili proti ohlasovaniu evanjelia a prvým kresťanom. V Rímskej ríši, ktorá bola pohanská, boli Židia chránení uzákonenými výsadami, ktoré im zaručil cisár a úradná moc v prvých časoch nerobila rozdiel medzi židovskými a kresťanskými spoločenstvami. No onedlho začal štát kresťanov prenasledovať. Keď sa neskôr sami cisári stali kresťanmi, určitú dobu pokračovali v zaručovaní židovských výsad. No skupiny odbojnických kresťanov, ktoré napadli pohanské chrámy, si v niektorých prípadoch počínali rovnakým spôsobom proti synagógam, čo nebolo bez vplyvu istých chybných vysvetľovaní Nového zákona, týkajúcich sa židovského národa ako celku. "V kresťanskom svete - nehovorím, že zo strany Cirkvi ako takej - chybné a nespravodlivé vysvetľovania Nového zákona, týkajúce sa židovského národa a jeho domnelej viny, sa šírili po dlhú dobu a vyvolávali pocity nenávisťi voči tomuto národu" (8). Takéto vysvetľovania Nového zákona úplne a s konečnou platnosťou odmietol Druhý vatikánsky koncil (9).

Napriek kresťanskému kázaniu o láske ku všetkým, vrátane samotných nepriateľov, prevládajúce zmysľovanie po storočia odsudzovalo menšiny a všetkých, ktorí boli dajakým spôsobom "odlišní". Pocity antijudaizmu v niektorých kresťanských prostrediach a názorové nezhody, ktoré jestvovali medzi Cirkvou a izraelským národom, viedli k určitej diskriminácii, ktorá sa zovšeobecňovala, čo mnoho ráz vyústilo do ich vypudzovania alebo do snáh o ich násilné pokresťančovanie. Vo veľkej časti "kresťanského" sveta až do konca 18. storočia nekresťania nie vždy mali plne zaručený právny status. Napriek tomu Židia, rozšírení po celom kresťanskom svete, zostávali verní svojim náboženským tradíciám a vlastným mravom. Preto sa na nich hľadalo s určitým podozrievaním a nedôverou. V krízových obdobiach hladu, vojen a morových nálezov alebo sociálnych nepokojov židovská menšina sa brala ako obetný baránok a stávala sa tak obeťou násilnosti, plienenia, ba aj krviprelievania.

Na prelome 18. a 19. storočia Židia vo všeobecnosti dosiahli rovnosť, takže ich postavenie bolo rovnaké ako postavenie štátnej väčšiny a určitý počet z nich zastával v spoločnosti vplyvné miesta. Lenže za tých istých dejinných súvislostí, najmä v 19. storočí, začal nadobúdať na sile aj vyhrtený a falošný nacionalizmus. V ovzduší veľmi rýchlych spoločenských premien bývali Židia často obviňovaní z neúmerneho vplyvu, aký majú vzhľadom na ich počet. Tak sa začal šíriť vo väčšine Európy rozlične odstupňovaný antijudaizmus, ktorý bol skôr sociálnopolitický, než náboženský.

V tom istom čase sa začali objavovať teórie, ktoré popierali jednotu ľudskej rasy a zdôrazňovali, že rasy sa odlišovali od samého začiatku. V 20. storočí nacionálny socializmus v Nemecku použil takéto myšlienky ako pseudovedecký základ na rozlišovanie medzi tzv. nordicko-arijskými rasami a (ostatnými) domnele nižšími rasami. Prehnanú formu nacionalizmu v Nemecku podnietila jeho vojenská porážka roku 1918 a ponižujúce podmienky uložené mu zo strany víťazov, ktoré mali za následok, že mnohí videli riešenie problémov krajiny v národnom socializme, preto politicky spolupracovali s týmto hnutím.

Cirkev v Nemecku odpovedala odsúdením rasizmu. Po prvý raz sa takéto odsúdenie objavilo v kázňach niektorých príslušníkov kléru, vo verejnom učení katolíckych biskupov a v článkoch katolíckych žurnalistov. Už vo februári a marci 1931 kardinál Bertram von Breslau, kardinál Faulhaber a bavorskí biskupi, ako aj biskupi z oblasti Kolína a Freiburgu uverejnili pastierske listy odsudzujúce národný socializmus s jeho modloslužobníckym uctievaním rasy a štátu (10). V tom istom roku 1933, keď národný socializmus dospel k moci, boli prejavom jasného odmietnutia nacistickej antisemitskej propagandy známe adventné príhovory kardinála Faulhabera, na ktorých sa zúčastnili nielen katolíci, ale aj protestanti a židia (11). Po Krišťáľovej noci (november 1938) Bernard Lichtenberg, prepošť Berlínskej katedrály, začal verejné modlitby za Židov. Neskoršie zomrel v Dachau a bol vyhlásený za blahoslaveného.

Aj pápež Pius XI. odsúdil nacistický rasizmus slávnostným spôsobom v encyklike *Mit brennender Sorge* (12), ktorá sa čítala v kostoloch v Nemecku sa Smrtnú nedeľu roku 1937. Táto iniciatíva vyvolala útoky a sankcie proti príslušníkom kléru. Dňa 6. septembra 1938 Pius XI. v príhovore ku skupine belgických pútnikov vyhlásil: "Antisemitizmus je neprijateľný. Duchovne sme všetci semiti" (13). Pius XII. už od svojej prvej encykliky *Summi Pontificatus* (14) z 20. októbra 1939 varoval pred teóriami, ktoré popierali jednotu ľudskej rasy a pred zbožšťovaním štátu, lebo všetko toto by doviedlo k opravdivej "hodine temnoty" (15).

(pokračovanie v ďalšom čísle)

PRÁZDNINY, PRÁZDNINY, PRÁZDNINY ...

Aj ty poznáš mravčeka Zvedavčeka? Tak nám ho nakresli!

Hádanky mravčeka Zvedavčeka

Mravček Zvedavček a chlebík.

Po zemi liezol malý mravček. Volal sa mravček Zvedavček a bude nás sprevádzať svetom hádaniek a záhad. Viete deti, on je veľmi zvedavý, tak ako vy a chcel by vedieť veľmi veľa o svete.

No, ale kde sme to skončili? Aha, už viem - liezol po zemi mravček Zvedavček a zrazu uvidel veľké čudo na štyroch nohách. To čudo bolo prikryté bielym obrusom a rozvoniaval z neho čerstvý chlieb. Mravček už bol veľmi hladný. Prešiel veľký kus cesty aby sa najedol a nevedel pochopiť ľudí, ako môžu takú dobrotu ako chlieb odhadzovať.

Zvedavček horko ťažko vyliezol na stôl a už už sa chcel zahryznúť do jednej chutnej omrvinky, keď akási veľká usmiata človečia teta vzala chlieb do rúk a povedala: "Požehnaj Pane tento chlieb." a chcela ho rozkrojiť.

Malí ľudia, ktorí sedeli okolo stola však na ňu zakričali: "Mamička, mamička, zabudla si na chlebík niečo urobiť!" Mamička sa usmiala a urobila na chlebík niečo, čo malý mravček nepochopil.

Viete deti, čo mamička urobila na chlebík? Ak viete správnu odpoveď, poraďte prosím Zvedavčekovi, alebo mu to nakreslite, lebo ani v noci nezaspí a do rána si bude nad tým lámať hlavičku. Odpovede, alebo obrázky pre Zvedavčeka hoďte do schránky v kostole. Zvedavček vás za to na Vianoce iste vyžrebuje a odmení.

ZADANÉ PRE DIEVČATÁ

Láska ide cez žalúdok.

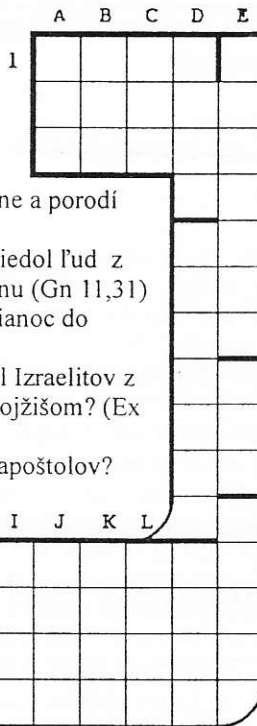
Máte doma dobrý a jednoduchý recept? Chcete naučiť mladé dievčatá dobre variť? Potom je táto rubrika práve pre Vás! Recept i s Vaším menom uverejníme v našich novinách.

Broskyňová zmrzlinová bomba

- 2 poháre broskýň
- 2 vajcia
- 50g cukru
- 1/2 vanilky
- 1 citrón
- 1 pohár šľahačky (200 g)
- 1/2 kávovej lyžičky neskávy

Broskyne obaríme horúcou vodou, stiahneme šupku a nakrájame na kúsky. Speníme žltok s cukrom a vanilkou, pridáme citrónovú šťavu. Osobitne ušľaháme bielok, osobitne šľahačku. Sneh, šľahačku, spenené žltky a broskyne zľahka zmiešame, a dáme vo vhodnej nádobe aspoň na 6 hodín zmraziť. Misku po vybratí nakrátko namočíme do studenej vody a vyklopíme na rovnú tortovú misu. Povrch môžeme posypať neskávou.

Dobrú chuť!

- A - ..., Panna počne a porodí syna (Iz 7,14)
- B - Abrahám vyviedol ľud z mesta ... do Kanánu (Gn 11,31)
- C - Obdobie od vianoc do vianoc
- D1 - Kto vyviedol Izraelitov z Egypta spolu s Mojžišom? (Ex 6,27)
- D2 - Koľko bolo apoštolov?

- D3 - Prví ľudia po hriechu spoznali, že sú ...
- E1 - Ako sa volá prvá kniha starého zákona?
- E2 - Koľko je božských osôb?
- E3 - Čo bol sv. Peter pôvodným zamestnaním?
- F - Hriešnikov čaká po smrti ... (opak smiechu)
- G - Aj nepriateľov máme mať ...
- H - Brat Kaina
- I - Čo zvoláva ľudí na bohoslužbu?
- J - Koľko anjelov poslal Boh do Sodomy, aby zachránil Lóta? (Gn 19,1)
- K - Čo umýval Ježiš apoštolom?
- L - Abrahámov syn (Gn 21,3)

Aby nebola krížovka až taká ťažká, ponúkame vám pomôcky: ARON, GENEZIS, IZÁK, URU

ežiš

Oprava

Ten tlačiareňský škriatok nedá a nedá pokoj. Čo s ním len deti urobíme? Ved' minule úplne pokazil krížovku. A tak uverejňujeme ešte raz zadanie krížovky. A ty - škriatok - heš odtiaľto.

1. Udalosť, ktorú prežil Noe
2. Cisár, ktorý dal zabiť sv. Petra a Pavla
3. Spolupracovník sv. Pavla (Gal 2,1)
4. Čo sa leje pri krste na hlavu
5. Jeden zo siedmich hriechov

6. Prorok v jame levovej
7. Vyšší cirkevný predstaviteľ
8. Ohrozenie kráľa v šachu
9. Prvé slovo hlavného Božieho prikázania
10. Sprevádzal sv. Pavla na 2. misijnej ceste (skutky apoštolov)
11. Čo premieňa kňaz na Krv Kristovu
12. V cirkvi najlepšie ľudia
13. Osobné zámerno
14. Aký je kalich (farba)

Pomôcky: DANIEL, SÍLAS, TÍTUS, NERO

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na júl

Sv. omše v týždni

Počas dovolenky vo všedné dni sv. omše nebudú. V posledný júlový týždeň podľa oznamov.

Sv. omše v nedeľe a vo sviatok

5. júla - 14. nedeľa v cezročnom období

Zvončín 8.00 Suchá 9.15 Košolná 10.30

12. júla - 15. nedeľa v cezročnom období

Zvončín 8.00 Suchá 9.15 Košolná 10.30

19. júla - 16. nedeľa v cezročnom období

Zvončín 8.00 Suchá 9.15 Košolná 10.30

26. júna - 17. nedeľa v cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 9.00

Zvončín 10.30 - slávnosť patróna kostola, hody

5. júla - slávnosť sv. Cyrila a Metoda, našich vierozvestov, púť v Levoči

16. júla - spomienka Panny Márie Karmelske (Škapuliarskej), púť v Topolčiankach a Gaboltove

Jún v našej farnosti

Pokrstení: 7. VI. Lujza Rapantová, Zvončín

7. VI. Erik Surový, Suchá

14. VI. Simona Žideková, Suchá

21. VI. Mário Miksád, Suchá

21. VI. Laura Kučerová, Suchá

21. VI. Denis Knapík, Suchá

28. VI. Darina Bačíková, Košolná

28. VI. Tadeáš Mazúr, Košolná

Sviatosť manželstva uzavreli:

13. VI. Peter Remža a Ivana Lovíšková

Zosnulí: Ján Lančarič 4. VI. v 89. roku života, Suchá

Margita Bobeková, 21. VI. v 89. roku života, Suchá

JÚL 1998

Cezročné obdobie

St 1 Ľubor

Št 2 Návšteva Panny Márie; Martinián

Pi 3 Tomáš, apoštol

So 4 Alžbeta Port.; Prokop

Ne 5 14. nedeľa v cezročnom období

Po 6 Mária Goretti, panna, muč.

Ut 7 Anton Mária Zaccaria, kňaz

St 8 Ivan

Št 9 Drahoslav; Lujza

Pi 10 Amália; Libuša

So 11 Benedikt, opát, patrón Európy

Ne 12 15. nedeľa v cezročnom období

Po 13 Henrich; Margita

Ut 14 Kamil z Lellis, kňaz

St 15 Bonaventúra, biskup, uč. Cirkvi

Št 16 Karmelská Panna Mária; Drahomíra

Pi 17 Andrej-Svorad a Benedikt, pust.

So 18 Fridrich; Kamila

Ne 19 16. nedeľa v cezročnom období

Po 20 Eliáš

Ut 21 Vavrinec z Brindisi, kňaz, uč. Cirkvi

St 22 Mária Magdaléna

Št 23 Brigita, reh.; Oľga; Apolinár

Pi 24 Kristína, muč.; Vladimír

So 25 Jakub, apoštol

Ne 26 17. nedeľa v cezročnom období

Po 27 Gorazd a spoloč.; Božena

Ut 28 Nazarius; Celzus; Inocent

St 29 Marta

Št 30 Peter Chryzológ, biskup, uč. Cirkvi

Pi 31 Ignác z Loyoly, kňaz

Knihy na prázdniny a dovolenky

A opäť nastal čas prázdnin, dovoleníek, oddychu. Akú knižku si zobrať na kúpalisko, do lesa alebo na chatu? Chceme trochu načerpať nových síl, pookriať i na duchu, stať sa o niečo lepšími, ale zasa nechcem veľmi namáhať mozog.

Myslím, že vhodými sú dojímavé príbehy zo života ľudí, ktorých oslovil Boh a pomohla im viera. Príbehy sú rozdelené do častí: Kresťanský život, Viera a nádej, Rodinný život, Božia rada, Žiaľ, Láska, Manželstvo, Vytrvalosť, Modlitba, Príbuzenský vzťah a

Duchovný život. A kto ich zozbieral? Kathy a Larry Millerovci a knižku nazvali: "Vitamín C od Boha".

Ale ak ste matka, manželka, dcéra, vnučka, priateľka - pre vás je určená knižka Kathy Millerovej: "Vitamín C pre dušu ženy". Autorkami príbehov sú ženy píšuce o manželstve, priateľstve a materstve.

A čo dodať na záver? Prajem všetkým čitateľom pekné leto a nezabúdajte, že náš život môže obohatiť i dobrá knižka.

E. D.

*Spievajte Pánovi pieseň novú,
lebo vykonal veci zázračné.*

*Vítazstvo je dielom jeho pravice
ajeho svätého ramena.
Pán oznámil svoju spásu,
pred očami pohanov vyjavil svoju
spravodlivosť.*

*Rozpamätal sa na svoju dobrotu
a na svoju vernosť voči Izraelovmu domu.
Uzreli všetky končiny zeme
spásu nášho Boha.*

Ž 98, 1-3

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou 431, 919 01, tel: 0805/901 44. Za vydanie zodpovedá vdp. Jozef Kolpák.

Cena: dobrovoľný príspevok